

בע"א (פתח תקווה) 24697-02-23 - נועה לוי נ' עיריית פתח תקווה

בע"א (פתח-תקווה) 24697-02-23 - נועה לוי נ' עיריית פתח תקווה-תקווה

בע"א (פתח-תקווה) 24697-02-23

נועה לוי

נגד

עיריית פתח תקווה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בפתח-תקווה

[16.03.2023]

כבוד השופטת זהבית אלדר

החלטה

לפני בקשת המבקשת להארכת מועד להישפט ביחס להודעת קנס מספר 128070-7-9 מיום 21.7.20 ע"ס 250 ₪. לטענת המבקשת, מדובר בדוח חנייה בגין חניה באדום לבן אשר ניתן לרכב אשר במועדים הרלבנטיים היה בבעלותה. כפי הנטען, במועד ביצוע העבירה נהג ברכב ידיד של המבקשת מר אבשלום פלייהמר, אשר סייע בידי המבקשת שעברה אירוע מוחי בחודש מאי 2020 ואושפזה במשך מספר שבועות בבית החולים תל השומר. לטענת המבקשת, מר אבשלום פלייהמר הודיע לה כי שילם עבור הדוח כמו גם עבור דוחות נוספים. (צורפה התכתבות בין השניים). אלא, שחרף האמור החלו ננקטים כנגד המבקשת הליכי גבייה בגין הדוח נשוא הבקשה, או אז הבינה המבקשת כי הדוח נשוא הבקשה לא שולם. לטענת המבקשת מר אבשלום מתעלם מפניותיה בעניין. בתגובה שהוגשה מטעמה מתנגדת המשיבה לבקשה. לטענתה האחריות לביצוע העבירה חלה על הבעלים הרשום של הרכב אלא אם הוכח אחרת. אין די בטענות המבקשת על מנת שניתן יהא להסב את הדוח על שם מר אבשלום ואלה אינן מקנות למשיבה סמכות להסב את הדוח על שמו. אין זה מסמכותה של המשיבה ליישב המחלוקות בין המבקשת לבין מר אבשלום. כן טוענת המשיבה כי התיק נמצא בהליכי גבייה וממילא חלפו המועדים להגשת בקשה לביטול הדוח כמו גם בקשה להארכת מועד להישפט.

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה מצאתי כי דין הבקשה להארכת מועד להישפט, להידחות.

בהתאם לסעיף 229(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"), על בקשה לביטול הודעת תשלום קנס להיות מוגשת בתוך 30 ימים מיום שהומצאה הודעת הקנס.

כפי שעולה מהבקשה שבפניי, לא הוגשה על ידי המבקשת בקשה לביטול הודעת תשלום הקנס במועד הקבוע בחוק ובכלל.

סעיף 229 לחסד"פ קובע כי בקשה להישפט יש להגיש בתוך 90 יום ממועד המצאת הודעת הקנס או בחלוף 30 יום ממועד המצאת החלטת התובע בבקשה לביטול הודעת הקנס.

סעיף 230 לחסד"פ, מעניק לבית המשפט סמכות לדון בבקשה להישפט שלא הוגשה במועד: "בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמןעו ממנו להגשה במועד והוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה או בשל נימוקים אחרים שיפורשו בהחלטה".

הדרישה לנימוקים מיוחדים מצמצמת את שיקול דעת בית המשפט וזאת על מנת שלא לפגוע בתכליות העומדות בבסיס קיומם של סדרי הדין המיוחדים בעבירות מסוג "ברירת משפט". זכותו של אדם ליומו בבית המשפט אינה מוחלטת ומולה עומדים זכויות ואינטרסים נוגדים. כבר נפסק כי: "מתן אפשרות במקרים מסוימים להרשיע אדם בהיעדרו או למנוע ממנו להישפט, משקפת את האיזון אותו קבע המחוקק בין זכותו של הנאשם לנכוח במשפטו, לבין הצורך בניהול יעיל של ההליך המשפטי". (ראה למשל: המ"ש (י-ם) 46055-11-22 עדינה שמר נגד מדינת ישראל פורסם בנבו ביום 22.12.22 והאסמכתאות שם בפסקה 9).

כאמור לעיל, מצאתי לדחות את הבקשה להארכת מועד להישפט. המבקשת לא עמדה במועדים הקבועים בחוק, לא הגישה בקשה לביטול הדוח לתובע העירוני וכן לא הגישה בקשה להישפט במועד הקבוע בדין. זאת ועוד, אף אם המבקשת סברה כפי טענתה כי הדוח שולם על ידי מר אבשלום, הרי שלכל הפחות מיום 11.11.21, נשלחה למבקשת דרישה ראשונה בכתב לתשלום הדוח. במועדים 9.1.22 ו- 21.7.22, נשלחו דרישות נוספות בדואר רשום והחל מיום 14.11.22, ננקטו הליכים מסוג עיקולי מיטלטלין וכן הליכי גבייה נוספים (ראה דוח מפורט לתיק של חברת מילגם אשר צורף לבקשה).

חרף האמור, המבקשת הגישה בקשתה להארכת מועד להישפט רק ביום 10.2.23, כאשר היא אינה מפרטת כלל הנסיבות שמנעו ממנה להגיש הבקשה קודם למועד זה.

זאת ועוד, כפי טענת המשיבה אין די בטענות המבקשת על מנת להסב את הדוח על שם מר אבשלום. כך למשל לא צורף לבקשה תצהיר מטעמו המאשר טענות המבקשת לפיהן במועד מתן הודעת הקנס הרכב היה בשימוש הבלעדי. כפי הנטען על ידי המשיבה, הליך זה אינו יכול להוות כר לליבון מחלוקות בין המבקשת לבין מר אבשלום. בנסיבות אלה יש להורות על דחיית הבקשה. ניתנה היום, כ"ג אדר תשפ"ג, 16 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.